

TEZAUUR LITURGIC
28 DECEMBRIE
HARALAMBOS BOUSIA

PARACLISUL
SF. CUVIOS
NIFON
DE LA HIOS

ATENA, 2020

Παράκλησις

Ἰοσίου ΝΗΦΩΝΟΣ Σκιαίου

Ποίημα Δρ. Χαλαλάμπους Μπούσια

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως τὸ Κύριε εἰσάκουσον ,
μεθ' ὃ τὸ Θεὸς Κύριος, ὡς συνήθως, καὶ τὸ ἐξῆς·
Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς νήσου Χίου τὸν θειότατον γόνον,
πνευματοφόρον οἰκιστὴν ὄρους Ἄθω, τῆς Ἰκαρίας
σέμνωμα, τῆς Πάτμου πυρσόν, τῶν Λειψῶν
κοσμήτορα καὶ Σκιαίου τὸ κλέος, Νήφωνα τὸν
Ἰοσιον, εὐφημήσωμεν πόθω, ἀναβοῶντες· ῥῦσαι
συμφορῶν, καὶ νοσημάτων, τοὺς σοὶ καταφεύγοντας.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε...

Εἶτα ὁ Ν' Ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Νήφων νέε Ἰοσιε, νήφειν ἀεὶ ἀξιώσόν με. Χ.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Νεόφωτε λύχνε ἡσυχαστῶν, καὶ φέγγος πατέρων,
Νήφων ὅσιε ἀσκητά, τοῦ βίου μου φώτισον τὰς
τρίβους, ἵνα ὁδὸν διανύσω χρηστότητος.

Ἡλίου ἀκτίσι τοῦ νοητοῦ, λαμπόμενος Νήφων,
σκοτομήνην μου τῶν παθῶν, πρεσβείαις σου λύσον
φωτοφόροις, πρὸς τὸν φωτίζοντα πάντα τὰ πέρατα.

Φλεγόμενος οἴμοι ὑπὸ πυρὸς, παθῶν χαμαιζήλων
δρόσισόν με σὲ δυσωπῶ, τῷ ὕδατι παρακλήσεών σου,
πρὸς τὸν Χριστὸν μόνον σωζειν δυνάμενον.

Θεοτοκίον.

Ὡς μήτηρ φιλεύσπλαγχνος τοῦ Χριστοῦ, Παρθένε
Μαρία, τῆς ψυχῆς μου τὸν μολυσμὸν ῥοαῖς τῶν
ἄμετρων οἰκτιρμῶν σου, εὐλογημένη ταχὺ
ἀποκάθαρρον.

Ἦδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Νεαυγέστατον ἄστρον τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως,
Νήφων θαυμαστέ, ὁ δομήσας μάνδραν περιδοξον, τὴν
τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἐν τῇ Σκιάθῳ, σκοτεῖαν ἀγνωσίας
σκέδασον τῶν προστρεχόντων σοι.

Νῦν θερμῶς δυσωπῶ σε· ἀπὸ κακῶν, ὅσιε καὶ
ἐπηρειῶν ψυχοκτόνων τοῦ πολεμήτορος ἀπάλλαξόν
με ταχὺ τῷ ἀδιστάτῳ καρδίᾳ, πόνους σου γεραίροντι,
Νήφων πρὸς θέωσιν.

Ἐπώδυνων ταχέως τὴν συνοχήν, ὅσιε, λύσον καὶ
τῶν θλίψεων ζάλην παῦσον προσφυγῶν σου, ὡς
δεδεγμένος πολλήν, παρὰ Ὑψίστου τὴν χάριν, Νήφων
ἀξιάγαστε, Πνεύματος σκηνῶμα.

Θεοτοκίον.

Εὐεργέτην τοῦ κόσμου, σωματικῶς τέξασα, τῶν
σωματικῶν ἀλγηδόνων, Δέσποινα, ῥῦσαί με, καὶ τὴν
στολήν μου ψυχῆς, ἐκ λογισμῶν ἀκαθάρτων, Μῆτερ
ἀποκάθαρρον, σοῦ τῇ χρηστότητι.

Χαρίτωσον, καὶ καταξίωσον νήφειν τοὺς σοὺς
ἰκέτας, πνευματέμφορε ἀσκητὰ, σοφὲ Νήφων, ὅσιε,
νεόφωτε φάρε τῆς εὐσέβειας.

Ἐπίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ
τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι
τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμῆ.

Πρεσβεύων Χριστῷ ἀπαύστως τῷ οἰκτίρμονι, μὴ
παύση, σεπτέ, ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σε, Νήφων,
πάτερ ἰσαγγελε, τοῦ Αἰγαίου νήσων διάκοσμε, ἵνα τοῦ
βίου πέλαγος καλῶς, οἱ σὲ ἀνυμνοῦντες
διαπλεύσωμεν.

Ῥδὴ δ΄. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Οἱ πιστῶς καταφεύγοντες, σοῦ τῇ προστασίᾳ
πληροῦνται χάριτος, Νήφων, καὶ εὐχαριστήριον,
ὕμνον ἐξυφαίνουσι σοὶ χαίροντες.

Σωτηρίαν ἐξαίτησαι καὶ ζωῆς ἀγήρω μετόχους
ποίησον, Νήφων μάκαρ, τοῖς ἰκέταις σου, ἡσυχίας
κόσμημα πολῦτιμον.

Ἱερώτατον σκῆνωμα προσευχῆς καὶ νήψεως,
Νήφων πάνσοφε, νήφειν πάντας καταξίωσον τοὺς
ἀνευφημοῦντάς σου τὰ σκάμματα.

Θεοτοκίον.

Εὐσυμπάθητε Δέσποινα, τὸν κυριευθέντα ὑπὸ τοῦ
δαίμονος ἀπολύτρωσαι καὶ δεῖξόν μοι, μετανοίας
τρίβον τὴν σωτήριον.

Ἦδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Νήφων θαυμαστέ, τῆς μανίας τοῦ ἀλάστορος, καὶ δεινῶν δυσχερειῶν ῥῦσαι ἡμᾶς, καταφεύγοντας τῇ θεῖα ἀντιλήψει σου.

Ἦμάρ μοι λαμπρόν, μετανοίας ἐξανάτειλον, τῷ ἐν σκότει ἀνομίας ζοφερω, Νήφων ἐνθεε ἱκέτη σου καθεύδοντι.

Φέγγει σῶν εὐχῶν, οὐρανόθεν Νήφων σκέδασον, τὴν σκοτόμαιναν κακότητος δεινῆς, κατ' ἀνόμου πολιτείας μου, κραυγάζω σοι.

Θεοτοκίον.

Ἐπίδε ἡμῖν ἐκ τοῦ θρόνου Μητροπάρθενε, σοῦ Υἱοῦ προσδεχομένη τὰς λιτὰς τοῦ σοῦ δούλου καὶ παράσχου μοι τὰ πρόσφορα.

Ἦδὴ στ΄. Τὴν δέησιν, ἐκχεῶ.

Ἰσχύος με πλήσον, Νήφων ὅσιε θριαμβεῦσαι τὸν μισόκαλον ὄφιν, ὁ τὰς αὐτοῦ πανουργίας συντρίψας σκληραγωγία νηστεία καὶ δάκρυσιν ἐν τοῖς ἐσχάτοις τοῖς καιροῖς, ἀσκητῶν τῶν ἀρχαίων ὁμόζηλε.

Νηφάλιε, ἄκακε, πραύτατε, καὶ σεμνὲ ἡσυχαστά, Νήφων μάκαρ, ἡσυχασμοῦ ὁ μεταλαμπαδεύσας, φῶς εἰς τὰς νήσους Αἰγαίου τοῦ Ἄθωνος, δεόμενος τοῦ Λυτρωτοῦ, ὑπὲρ πάντων μὴ παύση τιμώντων σε.

Ἀνάστησον ἐκ βυθοῦ φαυλότητος, τοὺς πιστῶς ἀποζητοῦντας σὴν χάριν, δομητορ θεῖε μονῆς περιδόξου, ἐν τῇ Σκιάθῳ τῇ νήσῳ, θεόφιλε Νήφων, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τῆς σεμνῆς καὶ πανάγνου θεόπαιδος.

Θεοτοκίον.

Ἐπίβλεπον, οὐρανόθεν, Δέσποινα, καὶ ἐπισκεψαί
τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας, εὐλογημένη Παρθένε, Μαρία,
ὡς ἀκαταίσχυντος πάντων ἀντίληψις, παραμυθία,
βοηθὸς καὶ προστάτις αἰεὶ τῶν τιμώντων σε.

Χαρίτωσον, καὶ καταξίωσον νήφειν τοὺς σοὺς
ικέτας, πνευματέμφορε ἀσκητὰ, σοφὲ Νήφων, ὅσιε,
νεόφωτε φάρε τῆς εὐσέβειας.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως,
ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς
ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τῇ ἀντιλήψει σου Νήφων, προστρέχοντες
δυσπραγιῶν καὶ κινδύνων λυτρούμεθα καὶ θείας
πληρούμεθα χάριτος καλῶς ἀνῦσαι τὸ στάδιον
θλίψεων διόπερ ἐκθύμως ὑμνοῦμέν σε.

Προκείμενον: *Τίμιος ἐναντίου Κυρίου ὁ θάνατος
τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.*

Στίχος: *Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.*

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν (κέφ. σ' 17 33): Τῷ
καιρῷ ἐκείνῳ ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ....

Δόξα: Ταῖς τοῦ Σου Ὁσίου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον...

Καὶ νῦν: Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις,
Ἐλεῆμον...

Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθεμένοι.
Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν Σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Βίον ἀκηλίδωτον, ἐν προσευχῇ ἀκτησίᾳ, νήψει καὶ
ἀσκήσεως, πόνοις, Νήφων ὅσιε, πεπολίτευσαι, καὶ
ζωῆς κρείττονος, ἥδη ἠξιώθης, ἡσυχίας
ἐγκαλλώπισμα, κρηπὶς σεμνότητος, καὶ
φιλανθρωπίας διάκοσμε· διὸ παρακαλοῦμέν σε·
δέχου ἱκετῶν σου αἰτήματα, καὶ Χριστὸν δυσώπει,
ἡμας ἐν εὐπραγία καὶ χαρᾷ, καὶ ὁμονοίᾳ τὸ βρότειον,
διανύειν στάδιον.

Ῥδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἰατρεύων τὰς νόσους τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων μὴ
παύση, Ὅσιε, τῶν ἐπικαλουμένων τὸ θεῖον ὄνομά
σου, Νήφων, πίστεως σέμνωμα, καὶ βάθρον νεοπαγῆς
εὐχῆς καὶ ἡσυχίας.

Ἀγιάζεις ἀπαύστως τοὺς πιστῶς ἐκζητοῦντας τὴν
θεῖαν χάριν σου, πνευματοφόρε Νήφων, ἐκβλάστημα
τῆς Χίου εὐθαλὲς καὶ ἀνάστημα τοῦ Ἄθω
πνευματικόν, ἀγιασμοῦ ὡς ρεῖθρον.

Εὐλου νῦν ἀπολαύων τῆς ζωῆς σὺν Ἄγγελοις ἐν
θείοις δώμασι Χριστὸν ἀεὶ δυσώπει καὶ τοὺς
προσφεύγοντάς σοι ἀξιῶσαι τῆς κρείττονος καὶ ἀενάου
χαρᾶς τῆς ἐν τῷ πόλῳ Νήφων.

Θεοτοκίον.

Ίατρὲ τῆς ψυχῆς μου τῆς δεινῶς ἀσθενούσης,
Θεογεννήτρια, ἀπόκρουσον μανίαν τὴν κατ' ἐμοῦ τοῦ
πλάνου βροτοκτόνου καὶ σῶσόν με, ἵνα ἐκ βάθους
ψυχῆς ἀεὶ σὲ μεγαλύνω.

Ἦδὴ η´. Τὸν Βασιλέα.

Ὡς ἡσυχίας πυρσὸν καὶ νήψεως φάρον σὲ ἀεὶ
μεγαλύνοντες, Νήφων, τὰς πρὸς τὸν Δεσπότην
αἰτούμεθα λιτᾶς σου.

Σκέδασον πάσαν ἐπιφορὰν τοῦ ἐχθίστου καὶ
συγχώρησιν αἰτεῖ παισμάτων, Νήφων, τοῖς ἐν πίστει
σε ἀνυμνολογοῦσι.

Ὁδήγησόν με πρὸς ἀτραποὺς μετανοίας, ὁ σαφῶς
ὀδηγήσας ἀζύγων, Νήφων, τὰς χορείας πρὸς δόμους
σωτηρίας.

Θεοτοκίον.

Νῦν δυσωπῶ σε· Θεοκυῆτορ Παρθένε, ἐκ δεινῶν
νοσημάτων ἄτρωτους φύλαττε σοὺς δούλους, ἰάτειρα
ὡς θεία.

Ἦδὴ θ´. Κυρίως Θεοτόκον.

Μὴ παύση οὐρανόθεν πάντων προστατεύειν τῶν
εὐφημιούντων τὴν πάνσεπτον μνήμην σου, Ὅσιων
κλέϊσμα, Νήφων, νέον τῆς πίστεως.

Εἰρήνευσον τὸν βίον, Νήφων, σῶν προσφύγων τῶν
ὡς βροτὸν σε ἰσάγγελον μέλποντα καὶ ζηλωτῶν
ἡσυχίας θεοφορούμενον.

Χαρίτων σου τὸ πλήθος, Νήφων, ἀνυμνοῦντες τὴν σὴν αἰτούμεθα θεῖαν ἀντίληψιν, ἣν δίδου πᾶσι τοῖς πόθῳ σὲ μακαρίζουσι.

Θεοτοκίον.

Μητράνανδρε Παρθένε, Νήφωνος πρεσβείαις παθῶν ὑπέρτερον δεῖξον τὸν δοῦλόν σου, ἵνα ὑμνῶ σὲ ἀπαύστως ὡς κόσμου σῶτειραν.

Ἄξιόν ἐστι... καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Χαίροις, νήσου Χίου γόνος λαμπρός, σέμνωμα τοῦ Ἄθῳ, ἐγκαλλώπισμα τῆς Λειψοῦς, Σάμου, Ἰκαρίας, Σκιάθου τε καὶ Πάτμου, κοινοβιάρχα νέε, Νήφων μακάριε.

Πύργος εὐσέβειας νεοπαγῆς καὶ φανὸς σοφίας τῆς ἐνθέου νεολαμπῆς ὠφθης, Νήφων μάκαρ, ἡσυχαστῶν λαμπρότης καὶ ἀγωγῆς ἀρίστης στυλε νεόφωτε.

Χαίροις, εὐσυμπάθητε ἀσκητά, ὁ μονὴν δομήσας θεῖαν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς ἀγνῆς Παρθένου ἐν νήσῳ τῆς Σκιάθου, πνευματοφόρε Νήφων, θεοειδέστατε.

Χαίροις, εὐσεβούντων ὁ ἀρωγός, Νήφων, καὶ προστάτης, τῶν σπευδόντων σοι ταπεινῶς, καὶ ἐκδεχομένων, ταῖς θεαῖς σου πρεσβείαις, πρὸς τὸν Θεὸν τῶν ὅλων τὸν εὐσυμπάθητον.

Χαίρων ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, Νήφων δι' ἀγῶνων ἐγκρατείας καὶ προσευχῆς καὶ τὸν νοῦν καθάρας τῆς τῶν παθῶν κηλίδος ἐλλάμπεως ἐπλήσθης θείας θεσπέσιε.

Εὐαγγελιστρίας σεπτῆς μονῆς, τῆς Σκιάθου, δεῦτε, τὸν δομήτορα εὐλαβῶς, Νήφωνα τὸν θεῖον, ὡς εὐσέβειας κέρας, καὶ νήψεως πυξίον, ἀνευφημήσωμεν.

Πάσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἄρετῆν τὸν ἀρτίως φιλοῦντα, νήφοντα καὶ τῶν Πατέρων τῶν πάλαι ἀσκητικὴν ἀγωγὴν, τὸν ζηλοῦντα, θεῖον Νήφωνα, τιμήσωμεν, φάρον ὡς νήσων τηλαυγῆ, τοῦ Αἰγαίου ἀστραπαῖς, φωτίζοντα εὐσέβειας, ψυχᾶς τὰς ἐξοφωμένας, θερμᾶς αὐτοῦ λιτᾶς αἰτούμενοι.

Ἔτερον. Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Νήσου Χίου τὸν γόνον, Ὅρους Ἄθωνος ἄνθισμα καὶ ἠδύπνουν νήσων Αἰγαίου ἄνθος ὕμνοις τιμήσωμεν, τὸν κτίτορα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ μονῆς ἐν τῇ Σκιάθῳ τῆς λαμπρᾶς, θεῖον Νήφωνα, ἐκθύμως ὡς ἀσκητὴν θεόπνουν ἀνακράζοντες· Δόξα, τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα, τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ δεδοκῶτι σοὶ ἡμῖν πρέσβυν ἀκοίμητον.

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὸ ἐξῆς· Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ Εὐλου.

Ἔχων παρρησίαν πρὸς Θεόν, Νήφων, θεοείκελε
πάτερ, ὡς νέος ἡσυχαστής, καὶ ἀλείπτῃς ἄριστος
ἀζύγων, πρέσβευε περιστάσεων ῥύεσθαι, κίνδυνων,
ἀνάγκης, βλάβης τὲ κακώσεως καὶ πάσης θλίψεως
πάντας τοὺς προσφεύγοντας πίστει τῇ σῇ ἀντιλήψει,
παμμακάρι, ἵνα βίον ἡρεμον ἀνύσωμεν.

Δέσποινα, προσδεξαί...
Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

Δίστιχον.

*Δίδου σὴν χάριν, Νήφων κοινοβιάρχα,
Χαραλάμπει σπεύδοντα σῇ μεσιτείᾳ.*

